

ELOGI DELS DINERS

Diners de tort fan veritat,
e de jutge fan advocat;
savi fan tornar l'hom orat,
pus que d'ells haja.

5 Diners fan bé, diners fan mal,
diners fan l'home infernal
e fan-lo sant celestial
segons que els usa.

Diners fan bregues e remors,
10 e vituperis e honors,
e fan cantar preïcadors:
Beati quorum.

Diners alegren los infants
e fan cantar los capellans
15 e los frares carmelitans
a les grans festes.

Diners, magres fan tornar gordos,
e tornen lledesmes los bords.
Si diràs «jas» a hòmens sords,
20 tantost se giren.

Diners tornen los malalts sans;
moros, jueus e crestians,
lleixant a Déu e tots los sants,
diners adoren.

25 Diners fan vui al món lo joc,
e fan honor al molt badoc;
a qui diu «no» fan-li dir «hoc».
Vejats miracle!

Diners, doncs, vulles aplegar.
30 Si els pots haver no els lleix anar;
si molts n'hauràs poràs tornar
papa de Roma.

Si vols haver bé e no dan
per advocat té sent «jo ha'n».
35 Totes coses per ell se fan,
en esta vida.

Anselm TURMEDA,
Llibre de bons amonestaments (1397)

tort: injustícia

orat: boig

«pus que d'ells haja»: : «com més en tingui»

bregues: baralles

magres: prims

lledesmes: legítims

bords: fills il·legítims

«jas»: tingues!, agafa!, pren!

tantost: de seguida

vui: avui (»els diners fan avui a tot el món el joc«)

badoc: ximple

hoc (occitanisme): sí

haver: tenir, posseir

«per advocat té sent “Jo ha'n”»: «tingues per advocat la màxima “Jo en tinc”»